నల్లగొండ కథలు

సంకలనం

ఎలికట్టె శంకర్‌రావు

నల్లగొండ కథలు

సలహాదారు
డాక్టర్ నోముల సత్యనారాయణ

సంకలనకర్త
ఎలికట్టె శంకర్‌రావు

నోముల సాహిత్య సమితి
నల్లగొండ, తెలంగాణ

నల్లగొండ కథలు

హక్కులు : సంకలనకర్తవి

సంకలనకర్త :
ఎలికట్టె శంకర్‌రావు

అట్టమీది బొమ్మ :
ఏలె లక్ష్మణ్

మొదటి ముద్రణ :
నవంబర్, 2011
రెండవ ముద్రణ :
మే, 2013

పుస్తకాలకు :
ఎన్ఎస్ అరుణ
206, సాయిటవర్స్
నాగార్జునకాలనీ, నల్లగొండ
9346359268
ఇంకా
ప్రముఖ పుస్తకాల దుకాణాలు

ముద్రణ:
చరిత ఇంప్రెషన్స్
ఆజామాబాద్, హైదరాబాద్

ధర : □ 300

కథల వొరుస

1. దంపతుల ప్రథమకలహం - బండారు అచ్చమాంబ 17
2. ఏఁబది వేల బేరము - కొమర్రాజు వెంకటలక్ష్మణరావు 24
3. బాలికావిలాపము - షబ్నవీసు వెంకటరామనర్సింహారావు 30
4. విపరీత సాహసము - కె. రాములు 40
5 గరీబోణ్ణి - బి.సీతారామారావు.. 47
6. పల్లె బడి -చరుకుపల్లి హరికృష్ణారావు 51
7. కోవిల్లో -చరుకుపల్లి రఘోత్తమరావు 58
8. వారం రోజుల అవస్థ-బోయినేపల్లి రంగారావు 63
9. మనవూల్లో కూడానా - కాంచనపల్లి చినవెంకటరామారావు 70
10. చల్లపులుసు - ధరణికోట శ్రీనివాసులు 78
11. ఊరేగింపులు - ఆవుల పిచ్చయ్య 84
12. పాడియావు - వేనెపల్లి ఆంజనేయులు..................................... 88
13. గాలిపటం - వట్టికోట ఆళ్వారుస్వామి 91
14. శాంతి ప్రకటనలు - కె.ఎల్.నరసింహారావు 102
15. నౌకరి - పైడిమర్రి వెంకటసుబ్బారావు..................................... 107
16 మూసిన తలుపులు - మండల్‌రెడ్డి కొండల్‌రెడ్డి 111
17. రామలక్ష్మి - నటువా వెంకటయ్య.. 122
18. ఆడు మారిండు - ధరణికోట సమీరకుమార్ 128
19. మెల్టింగ్ మైండ్ -పంతంగి లక్ష్మీకాంతారావు 131
20. సంసార సాగరం -కొండపల్లి వెంకటశేషగిరిరావు........................ 138
21. గడ్డం మనిషి - నిఖిలేశ్వర్... 143

22. తప్పు – మూటుపూరు కృష్ణమూర్తి 149
23. సమాధులపై పునాదులు – నిర్మల్ 155
24. ఉపమానం–ఉపమేయం – కాంచనపల్లి వెంకటకిషన్‌రావు 165
25. తీరని కోరికలు – బోయినెపల్లి కిషన్‌రావు 171
26. అధిక + అరి – విద్వాన్ నాగం 174
27. చిరంజీవి – చెరబండరాజు 177
28. ఆయువుపట్టు – బి.ఎన్.రెడ్డి 185
29. రంగువెలసిన త్రికోణం – కె. వాసు 201
30. అప్పుకోసం – పి. సుదర్శన్ 208
31. పిచ్చి – చెన్నూరి నాగరాజు 219
32. అంతరాలు / తేడాలు – అలుగుబెల్లి రామచంద్రారెడ్డి 223
33. ఆవిడ భర్త పెళ్లి – విద్వాన్ యానాల 229
34. సోదా – దేవరాజు మహారాజు 236
35. ఒకేగూటి పక్షులు – ఎన్.ఎస్ రాహుల్ 246
36. జీవిత చిత్రం – పుప్పాల కృష్ణమూర్తి 250
37. వాగొచ్చింది – నన్నూరి సత్తిరెడ్డి 257
38. షోకాజ్ – శేషు 261
39 పైరు – వీఆర్ నన్నూరి 267
40. విద్యుల్లత – ఎన్‌కె రామారావు 271
41. వల్లెక్కం – ఎం. వెంకట్ 282
42. తుపాకులు – బోయజంగయ్య 291
43. ముట్టడి – ముదిగంటి సుజాతారెడ్డి 301
44. హైవాన్ – గౌస్ మొహియుద్దీన్ 307
45. మారని సమాజం– మందడి కృష్ణారెడ్డి 314
46. ఉసురు – పగడాల నాగేందర్ 319
47. ఒడలు ఒడలే – బోధనం నర్సిరెడ్డి 328

48. బొండిగె – దొడ్డి రామ్మూర్తి 338
49. దఫన్ – అలీ 346
50. కవులమ్మ ఆడిదేనా – కరుణ 353
51. ఐటి కప్ప – పులిపాటి గురుస్వామి 374
52. తలగోరుకుండ – ఎలికట్టె శంకర్‌రావు 382
53. ఎల్లమ్మ – కాసుల ప్రతాపరెడ్డి 390
54 జీవచ్ఛవాలు – పి. చిన్నయ్య 400
55. రాకాసికోన – సంజీవ్ 425
56. చెదిరిన బతుకులు – జి. అనసూయ 436
57. పల్లేరుగాయలు – చిత్రం ప్రసాద్ 442
58. జమిలి – మాళవత్ బాలాజీ నాయక్ 447
59. సెజ్ – మేరెడ్డి యాదగిరిరెడ్డి 453
60 పగ – పున్న అంజయ్య 461
61. మొదటి కథ – దేవులపల్లి కృష్ణమూర్తి 464
62. గది – గుడిపాటి 473
63. అమ్మవాసన – వేణు సంకోజు 482
64. ఆడ పాలపిట్టలున్నయా? – తెలిదేవర భానుమూర్తి 488
65. మా నాయన కాని నాయన – యెన్నం ఉపేందర్ 493
66. చిలుకలదండ – కొలనుపాక మురళీధరరావు 501
67. బతుకు తీపి – భూతం ముత్యాలు 506
68. కన్నీటి బొట్టు – పెండెం జగదీశ్వర్ 515
69. వాన కురిసిన రాత్రి – రమేశ్ హజారి 518

దంపతుల ప్రథమకలహం

బండారు అచ్చమాంబ

బండారు అచ్చమాంబ ఒకప్పుడు నైజాం రాష్ట్రంలో ఉండి తర్వాత బ్రిటీషాంధ్రలో కలిసిన మునగాల సంస్థానంలో 1874లో పుట్టింన్రు. ఈమె బాల్యం మునగాలలో గడిచింది. దేవరకొండకు చెందిన మేనమామ బండారు మాధవరావుతో పెండ్లయింది. 1898 నుంచి పన్నెండు కథలు రాసింన్రు. 1905లో చనిపోయింన్రు.

నేను పెండ్లాడిన భార్యను గాని దాసిని గాను వివాహమాడుట వలనను భర్తకు దాసి నగుదునాయేమి?

లలితా! నీవు వెఱ్ఱిదానవా యేమి? ముసలిదానిని నామాటనించుక వినుము. నీ విటువంటి మాటలన కూడదు.

అమ్మమ్మా! నేను నా భర్తకు విక్రయించబడిన పరిచారికనేమో న్యాయముగా విచారించి నీవేచెప్పు?

నీవు నీ పతియొక్క పట్టపు దేవివే గృహలక్ష్మివే దాసివిగావు.

అయితే ఆయన నన్ను గృహ యజమానురాలిగనెంచి మన్నించి ప్రేమింపవలయును గదా! అట్లు చేయక ఇచ్చవచ్చిన పనులన్నియు నన్ను సేయ మనిన నేను జేయుదునా యేమి?

నీవిపుడు మాటలాడు దోరణి నించుక నీ పతి విన్నచో నాతనికి నీయందలి ప్రేమహెచ్చునా?

హెచ్చుగాకున్ననేమి? అమ్మమ్మా ఇది మీకాలము కాదు. ఇప్పటి కాలములో వివాహము కాగానే మేము గృహిణీ పదమున కర్హురాండ్రమగుదుమే కాని ధనమిచ్చి కొన్న బానిసలము కాము. మా వంటి పత్నులు పురుషుల యహంభావము నెంత మాత్రము సహింపజాలరు?

లలితా! నీవిదివఱకేమో చాతుర్యవతివని యనుకొనుచుంటిని కాని యిట్లు వెఱ్ఱిబాగుల దానివని నేనెన్నడును అనుకొనలేదు. ఈ తెలివితక్కువ తనమునకు దగిన ప్రాయశ్చిత్తము ననుభవింపకపోవు ఇప్పటి తగువులోని తప్పంతయు నా మనుమనిదేనా? లేక నీదేమైననున్నదా? నీకు నీ స్వాంతంత్ర్యము దెలిసినంత చక్కగా నీ కర్తవ్యము తెలిసియుండిన నెంత చక్కగా నుండేది. కర్తవ్యము నెఱిగినవారిట్టి పలుకులెన్నడును బలుకరు. నీ పెనిమిటి కోప స్వభావుడయినను నీవు నీ శాంత స్వభవమువలన నాతని తామస వృత్తము మాన్ప బ్రయత్నించవలెను. నిన్న తడవమానించుట నాకును నసమ్మతమే కాని ప్రథమమున నీవేమయిన నాతనికి కోపము తెప్పించునట్టి మాటలనకుండినచో నీ విట్లు కోపగించునంతటి తుగువేకాక యుండును. ఇందువలన మొదటి యపరాధము నీదేయని తోచెడిని.

'నామాట విను ఈ దినముందు నేను నీ దగ్గరకు రా నిశ్చయించుటినిగదా దీనిని వినియూరకుండక నన్ను తనతో గూడి నాటక శాలకు రమ్మని యాయన బలవంతమేల చేయవలెను? నేనొకసారి నిశ్చయించిన కార్యము నీవలి సూర్యుడావల బొడిచినను విడుచు దానినుగాను సంగతి నీకు దెలిసినదే?

సరేకాని నీ భర్త స్వభావము నీ స్వభావము వంటిదే యై యుండును. గాన నిట్టి సమయములందు మీరిరువురును మీ మీ స్వాతంత్ర్యములను హెచ్చింపుచుండినచో కలహము ముదిరి గృహమొక యరణ్యమువలె నుండి దుఃఖప్రదమగును. ఇందువలన మీలో నెవరైన నించుక మెత్తబడి రెండవవారి మాటనే సాగనిచ్చుచుండినచో వారును నొకప్పుడు మీ నిశ్చయమునకు విఘ్నము కలిగింపకుందురు. అట్లు లొంగవలసిన వారిలో నీవే మొదటి దానివైన నీకేమి లోపము?

నీవు నాదానవని నేనీమాటలను నీతో జెప్పుకుంటిని అందుకు నీవు నాకు సమాధానము చెప్పి యోదార్చుటకు మారు నన్నే చివాట్లు పెట్ట మొదలు పెట్టితివి. నాయదృష్టమే యిట్టిది. ఎవ్వరును నాకనుకూలముగా మాటలాడరు. అని లలిత యేడువ నారంభించెను.

నాటక గృహమున కరిగి యిచట నాటకమును జూచుచున్న నారాయణరావు

మనస్సంతయు స్థిమితము లేకయుండెను. అచట జరుగుచుండిన నాటక మధిక మనోరంజకమయ్యు నాయన మనము నాకర్షింప జాలకుండెను. నారాయణరావు భార్యతో గలిసి కాపురము చేయనారంభించి రెండు నెలలే యాయెను. ఆయన పట్ట పరీక్షయందు కృతార్థుడయిన పిదప రాజమహేంద్రవరమునందు నెలకు నూరు రూపాయల వేతనము గల యుద్యోగములో బ్రవేశించెను. ఆయన తండ్రిగారును గొప్పవాడయి విశేష ధనమును సంపాదించి యుంచినందున జీతము కాక వారికి వేరుగా కొంత ధనము సంవత్సరమునకు వచ్చుచుండెను. నారాయణరావుగారి యింట నొక వంట బ్రాహ్మణుడును నొక పనివాడును నుండిరి. కాన లలితకే పనియును లేక సుఖము గానుండి యింట వ్యవస్థను జక్కబఱచుట పతితో గలసి ముచ్చటించుటయే పనిగానుండెను. ఇంత సౌఖ్యము కలిగి యుండినను బ్రతితడవ తన మాటయేజరుగ వలెనని తలచు బాల స్వభావముగల లలిత వలన నామెకు గాని యామె భర్తయగు నారాయణరావునకు గాని యానందము కలుగకుండెను. ఆ నూతన దంపతులిరువురును గలిసి నాటకమును జూడవలెనని వారికనేక దినముల నుండి యిచ్చ వుండెను. ఈ సమయమునందొక నాటక సమాజము వారా గ్రామమునకు వచ్చి యుత్తమములనబడు తమ నాటకములచే విశేష ధనము నార్జింపుచుండిరి. మిత్రుల యాలోచనల వలన నారాయణరావాదినమున నాటకము చూడ నిశ్చయించి తను భార్యసహితుడునై వచ్చెదనని, వారి వారి భార్యలను వారు కూడా తీసికొని వచ్చునటుల నేర్పాటు చేసిన వారలతో జెప్పి ముందరి కుర్చీల టికట్లు రెండు తీసికొనియా సంగతి తానకస్మాత్తుగాఁ జెప్పినచోఁ తన భార్య విశేష యానంద పరవశయగునని తలచి యుప్పొంగుచు నింటికి వచ్చెను. అట్లు వచ్చి నారాయణరావు నేడొక క్రొత్త నాటకమును జూడబోవలెను గానఁ ద్వరగా భోజన ప్రయత్నము చేయించుము ఈ నాటకమునకు మనమిరువురము బోవలయునని సంతోషముగా భార్యకు జెప్పెను.

లలిత (కోపముతో) నాటకము చూడ బోవలయునా? ఎవరు పోవలయును అని విసుగు కొనెను.

అంతలో నారాయణరావునకుఁ గల సంతసమంతయు నడుగంటి నతడొక విధమైన చిన్నదనముతో మనమిద్దఱము పోవలయును ననియెను.

లలిత 'మీరొక్కరు చూడబొండు నేను రాను' అని విదిలించెను.

నారాయణరావు 'నీవు రావలెను రాక తప్పదు. నేడు మనకిరువురకై ధన వ్యయము చేసి టిక్కట్లు తెచ్చితిని.'

లలిత 'మీరొక్కరే చూడబొండు టిక్కట్లు కొనునప్పుడు నన్నడిగితిరా! నేడు నేను వచ్చుటకు వీలులేదు. వేఱొక స్థలమునకు బోవలెను.

నారాయణరావు నీవన్నది నిజమే కాని మిగుల నేను టిక్కట్లు తీసికొంటిని గాన నీవు తప్పక నాతో రావలెను. పోవలసిన స్థలమునకు రేపు పోవచ్చును.

లలిత ' నేను మీతో రాను నేననుకొనిన చోటికే పోయెదను.

నారాయణరావు కోపముచే కన్నులెఱ్ఱబడ ఇదివట్టి మూర్ఖతయనెను.

లలిత మొగము చిట్టించుకొని నాయిష్టము అనెను.

నారాయణరావు మరల శాంతమునవలంభించి భార్యను చూచి నేను జేసిన యీ పని జూచినీవధిక సంతోషమును బొందెదవని తలచితిని నాటకము త్వరగా నాడ ప్రారంభింతురు నీవును త్వరగా భోజనము చేసి నాతో వచ్చుటకు సిద్ధమగుము నా స్నేహితులు సహితము భార్యలతో గలిసి యచ్చటికి వచ్చెదరు. అనెను.

లలిత మీ యిష్టము నెరవేర్చుట నా చేతకాదు కేవలము మీ యిష్టప్రకారమే నడుచుటకు నేను మీ బానిసనుగాను.

భార్యయొక్క యీ మాటలను విన్నతోడనే నారాయణరావునకు బట్టజాలని కోపము వచ్చెను అంతనాతడు దిగ్గున లేచి దుస్తులను దొడగికొని యా నాటక గృహమువైపునకు నరిగెను. భర్త యిల్లు వెడలిన తోడనే లలితయు శాంతిహీనమగు మనసుతో లేచి యా గ్రామమునందే యున్న తన ముత్తువ యింటికి నరిగెను. అచటనామె ముత్తువతోనాడిన సంభాషణ యీ కథకు బ్రారంభమునే వ్రాసితిని.

ముత్తువ తల్లి మాటల వలన లలితకు గలిగిన దుఃఖావేశము కొంత తగ్గిన పిదప నామెను జూచి ముత్తువ యిట్లనియె లలితా! నేడు జరిగిన సంగతి నీకంత గొప్పదిగా గానబడకుండ వచ్చును. కాని యిదే నీకొక గొప్ప దుఃఖమునకు గారణమగునేమో? ఎవరి యపరాధమయినను దత్పరిణామము వలన నిరువురి సుఖమునకును నాశనము కలుగుట ఇటువంటి యల్ప కారణము వలన గొన్ని సంసారములెటుల గూలెనో నీ వెఱుగుదువా? సంసారములారి యమిత నష్టము గలిగెను సుమా?

అని చెప్పునప్పటికా ముసలి పార్వతమ్మకు దుఃఖముచే గన్నుల నీరు నిండెను వానిందుడుచుకొని యామె.

"అమ్మా లలితా! పూర్వము నీ వంటి యొక కచ్చెపిల్లయుండెను. దాని పెనిమిటి సుగుణ సంపదయు దృఢ నిశ్చయమును గలవాడు. ఆ దంపతులిరువురును మొదట గొంత కాలమానందముగా నుండిరి. భార్య మాటయనిన నాతడు అడుగు దాటక మిగుల గౌరవింపు చుండెను. కాని యామె మాత్రమాతండు చెప్పినదంతయు జేయకుండుటయే తన గౌరవము హెచ్చుటకు మార్గమని తలంచి యట్లే వర్తింపగాఁ దుదకు... అని యా ముసలమ్మ దుఃఖము చేత నోటమాట రాక కొంత తడవుండి

దుఃఖమునడచుకొని యిట్లనియె.

తుదకొకసారి యాతనికి నామె యవిధేయతలవలన విసుగు కలిగి కోపము వచ్చి దేశాంతరము పోయెను. వారిరువురికిని మరల నొకరినొకరు చూచుకొను భాగ్యమే కలుగకపోయెను.

తుది వాక్యము నుచ్చరించునపుడా ముసలమ్మ యధిక దుఃఖాతిరేకము వలన గద్గద కంఠయయ్యెను.

ఈ సంగతి వినినప్పటి నుండియు లలిత మనమునందునేక విచార తరంగములు రా నారంభించెను. అపుడామె పార్వతమ్మతో నా దంపతులాజన్మము నొండొరులను జూచుకోలేదా? అనెను. పార్వతమ్మ గంభీర ముద్రతో లేదు వారెన్నడూ నొకరినొకరు కనుగొనలేదు.

లలిత వారెందుకు జూచుకొనలేదు.

పార్వతమ్మ తగవు జరిగిన దినమునందాయన విరక్తి చేత నింట నిలువ కోపావేశముచే బరదేశమున కేగ నెంచి బయలుదేరి కాశీకి బోయెను. అందుపై నాతని భార్యకు మిగుల పశ్చాత్తాపము గలిగెను. గాని పనిమిగిలిన పిదప బశ్చాత్తాపము వలన లాభము లేదయ్యెను. కాన నాజన్మమంతయు దుఃఖింపుచుండెను.

అని పార్వతమ్మ దుఃఖమును నాపుకొనలేక వెక్కి వెక్కి యేడవ సాగెను. నామె కన్నీరు వరదలై పారజొచ్చెను. దీనిని విని లలితకు భయము వలన... హము కంపమెత్త సాగెను. మొగము వెలవెల బాఱెను. తొట్రుపాటుతో ముత్తువనుగని అమ్మమ్మా నీవు చెప్పిన యీ కథ నిజమైనదా యని అడిగెను.

పార్వతమ్మ నిజమయిన సంగతినే నీకు జెప్పితిని అట్టి దౌర్భాగ్యురాలగు స్త్రీని నేనే. తత్పూర్వమొక యాడు పిల్ల కలిగి యుండినందున నేడు నిన్ను గని నీకీ సంగతిని జెప్పు భాగ్యమును కంటిని. అప్పటి మా కలహమును నిట్లే క్షుద్రమయినదియే కాన నీవు నా నిజానుభవమును విని తెలివి తెచ్చుకొని నేడిందులకై యాతనిని వేడుకొని ముందెప్పుడిట్లు చేయనని యొప్పుకొనుము నీవు నీ భర్త చెప్పిన పనిని జేయతత్పరురాలవై యుండినచో నాతడును నీ మాటను విని నిన్ను గౌరవించును మనమితరులను మన్నింపనిచో వారు మాత్రము మననేల మన్నింపనెంతురు.

లలిత భీతిల్లి అమ్మమ్మా! నా భర్త నేటి నుండియే నాకు దర్శనమియ్య కుండునేమో!

పార్వతమ్మ నీవంత భయపడనక్కరలేదు. నీ పెనిమిటి తప్పక వచ్చును. ప్రథమ కలహమునందే సంసారమును విడుచు ముంగోపులగు వారు బహుకొద్దిమంది కాని యిదే ప్రకారము కలహములింకను జరుగుచుండినచో నొక దొనమంత పనికాక

మానదు. ఇట్లు కాకుండుటకై కదా నేను నీకింతగా బోధించినది. నా మనుమడింటికి వచ్చిన తోడనే నీవతనిని క్షమింప వేడుకొనుము. నీవు నాయొద్దకు రాక యతడు చెప్పిన మాట విని యుండిన నెంతబాగుండును.

లలిత 'నీవన్న మాట నిజమే నేడు నేనే తగవునకు మూలమునైతిని ఇక ముందెప్పుడు నేనిట్లు చేయను.

భర్త పరదేశమున కేగునేమోయను భీతి మనము నందుద్భువించిన పిదప లలిత మనసెంత మాత్రము స్థిమితము లేకయుండెను. ముత్తువ చెప్పు సమాధానము వలననైనను శాంతి గలుగలేదు. ఆ భయంకర విచారము వలన నామె దుఃఖ మినుమడించి కన్నుల నుండి యశ్రురూపముగా వెలువడసాగెను. అంతనామె యాయర్ధరాత్రమునందు బయలుదేరి తన యింటికి వచ్చి భర్త రాకకెదురు చూచుచుండెను. అప్పుడు లలితకు క్షణమొక యేడుగా తోచుచుండెను. ఆమె గడియ గడియకు బైటి ద్వారము తెరచి యిటు నటు చూచి నిరాశజెంది లోనికి బోవుచుండెను.

అచట నారాయణరావు నాటక శాలలో గూర్చుండెను గాని యా నాటకము చూచూట యందాతనికి నుత్సాహము లేక యుండుట వలన నది నీరసముగా దోచెను. అతడు తన మనమునందిట్లు చింతించెను. నేను నా భార్యపై నింత యధిక ప్రీతి కలవాడనై యుండినను నది నేను జెప్పిన యీ చిన్న మాటనైన వినగూడదా? అని వితర్కించి యచట నుండి లేచి గోదావరి యొడ్డున కరిగెను గాని యచటి చల్లని గాలి వలనను నాతనికి జిత్తశాంతి కలుగలేదు. నేనింక గృహమునకరుగను. అచటికి బోయినందున లాభమేమి?

ప్రతిమాటయుఁ దన యిష్ట ప్రకారమే జరుగవలెనను భార్యతో జగడ మాడనా? నేను నా భార్యను దీసుకొని వచ్చెదను గాన మీరును మీ సతులను గొనిరండని చెప్పినందుకు దప్పక వారు వారి పత్నులను దీసికొని వచ్చిరి. నేను జెప్పినది తప్పక విని నాతో గలిసి వచ్చునను కొనిన నా భార్యయే నన్నిట్లవమాన పఱచెను. ఇట్టి దానితో గలసి కాపురము చేయుట కంటె నిచటనే కొంతదవ్వుండి యెటకైనం బోయెద గాక యని నారాయణరావు విచారింపు చుండెను.

ఇంట నుండి పతిరాక కెదురు చూచుచున్న లలితయు నాతడు వచ్చుట నిశ్చయము కాదని తలచి తాను నాటక గృహమున కరిగి భర్త వాకబు చేయనెంచెను. గాని యిట్టి రాత్రి సమయమునందొంటరిగా నెటకేగుటకు దోచకుండెను. తన పతి తన్ను విడిచి పోవునను విచారము వలన నామె కనుమానము భ్రమలు కలుగు చుండెను. నేడింటికి వచ్చినచో నా యావచ్ఛక్తిని వినియోగించి నా పతి కోపమును శమింపఁ జేసి మరల నెన్నడు నిట్టి ప్రసంగము రాకుండ గట్టుదిట్టములు చేసెదనని యామె

తలంచెను. ఇంటనున్న పరిచారకులనందఱిని యదివఱకే యజమానుని వెదుకుటకు పంపినందున తాను బోయి వెదుక వలెనన్నచో దనకు దోడు వచ్చువారు లేరైరి. తుదకు విసిగి యామె కొంచము మంచముపై వ్రాలెను.

అంతలో నామె కొక భయంకరమైన స్వప్నము కానబడెను. అప్పుడు భీతిచే నరచుచు నామె మేలుకొనియెను. ఇంకను నారాయణరావు రాడయ్యెను. ఆయన రాకకు నాలస్యమయిన కొలది లలితకు దుఃఖము విస్తరిల్లుచుండెను. అంతనామె మెల్లగా లేచి దీపము వెలిగించి యాదీపము నెడమ చేతితో బట్టుకొని సేవకులెవరయిన వచ్చి యుందురని తలుపు దెఱచి బైటి పంచపాకలోనికి వచ్చెను. అప్పుడచట నున్న బల్లపై నెవరో పరుండినట్లుగ గానుపించినందున నామె దీపము నా బల్ల సమీపమునకు గొనిపోయెను. దాని వెలుతురున నా నిదురించినది తన భర్తయేయని యామె తెలిసికొనెను. అందుపై లలిత మిక్కిలి దీన స్వరముతో నా యపరాధమును క్షమింపుడు నేనిక యెన్నడును నిట్టి యపరాధమును జేయను అని యాతని పాదములకు మ్రొక్కెను. ఆమె పాదములనంటిన వెంటనే నారాయణరావు మేలుకొని యామె నోదార్చెను.

గోదావరి యొడ్డున తిరుగుచుండగా నారాయణరావునకు గలిగిన దుర్విచారము వివేకము వలన సద్విచారమై మరల నింటికి బోవలయునను బుద్ధి పుట్టించెను. అంత నాయన గృహమునకు వచ్చి తనకుఁ గోపము వచ్చినదని లలితకు జూపవలయునని బైటనున్న బల్లమీదనే పరుండెను. అప్పుడే లలిత వచ్చి ఆయనను గాంచి క్షమాపణ వేడుకొనెను. ఆ దినమునుండి లలిత స్వభావమును మార్చుకొనినందున మరల నెన్నడును వారికిట్టి కలహము జరుగక వారు సుఖముగా నుండిరి ఇందువలన వారి ప్రథమ కలహము యంత్య కలహమయ్యెను.

హిందూసుందరి, జూన్, 1902

End of Preview.

Rest of the book can be read @

http://kinige.com/book/Nallagonda+Kathalu

* * *